

## Motion till riksdagen 2019/20:2662

av **Louise Meijer m.fl. (M)**

# Levande hav och rent vatten

---

## Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om stöd till investeringar i avancerad vattenreningsteknik för att avskilja bl.a. läkemedelsrester och mikroplaster och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Havs- och vattenmyndigheten (HaV) ska få i uppdrag att kartlägga och utarbeta vägledning för arbetet med förorenade områden i vatten och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att olika miljömyndigheter ska samordna och samverka kring insamling och hantering av verksamhets- och forskningsdata och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att prioritera bland de överlappande och ibland motstridiga mål som rör den akvatiska miljön och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att LOVA-stödet breddas till att även gälla åtgärder som syftar till att minska problemen med marint skräp samt mikroskräp och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska vara pådrivande i internationella samarbeten för havsmiljöfrågor samt lägga särskilt fokus på arbetet med att minska mängden marint skräp och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vikten av att fortsätta prioritera arbetet mot övergödning i Östersjön och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att prioritera forskning om klimatförändringarnas påverkan på den marina miljön samt den biologiska mångfalden i våra hav och vatten och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vidta åtgärder för att trygga dricksvattenförsörjningen och ha beredskap mot torka och tillkännager detta för regeringen.

10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vattenskyddsområden bör kunna utformas på olika sätt för att bättre ta hänsyn till lokala förutsättningar och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över miljöbalken för att förtydliga ansvarsfördelningen vid oljesanering och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kostnaden för att åtgärda enskilda avlopp måste vara skälig och stå i rimlig proportion till den miljövinst som uppnås och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att upprätta en plan för att nå de fastslagna målen för skydd av marina områden och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för att ändra fartygsrutter för att undvika sjöfart i särskilt känsliga områden och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör driva på utvecklingen inom Helcom och Oskar för att skydda den marina miljön i Östersjön och Nordostatlanten och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förstärka det gemensamma Östersjösamarbetet och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Formas och forskning inom den akvatiska miljön kopplad till biologisk mångfald och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att göra en översyn av regelverken kopplade till strandfodring och tillkännager detta för regeringen.

## Motivering

Sverige är till stor del omgivet av hav och har en lång kustlinje. För oss är havet en stor tillgång. Havet ger oss livsmedel såsom fisk och skaldjur, möjligheter att transportera varor och personer samt möjligheter till rekreation. I hav, sjöar och vattendrag finns dessutom en stor del av jordens biologiska mångfald.

Flera av ekosystemen som återfinns i vattenmiljö är mycket känsliga. Samtidigt utsätts hav, sjöar och vattendrag idag för enorma påfrestningar. En del havsområden är kraftigt trafikerade, vilket exempelvis leder till fysisk påfrestning på miljön. Andra typer av påfrestningar inkluderar övergödning, utfiskning, försurning och klimatförändringar som värmer upp världshaven. Att kemikalier släpps ut i våra sjöar och vattendrag är också ett stort problem, liksom förekomsten av marint skräp.

Sveriges havs- och vattenmiljö är fortsatt ett prioriterat politikområde för Moderaterna. Under alliansregeringen gjordes flera viktiga framsteg. Bland annat togs ett samlat grepp om havs- och vattenpolitiken genom inrättandet av Havs- och vattenmyndigheten (HaV) år 2011. Moderaterna vill ge HaV i uppdrag att kartlägga förorenade områden i vatten och därefter utarbeta vägledning för att åtgärda problemen.

Sverige fick sin första marina nationalpark år 2009. Som första land i EU införde Sverige ett förbud mot fosfater i tvätt- och rengöringsmedel, och samma förbud har nu även införts i övriga EU-länder. För att stödja lokala åtgärder för en bättre havsmiljö

införde alliansregeringen sommaren 2009 ett särskilt stöd till lokala vattenvårdsåtgärder, LOVA-stödet.

LOVA-stöd kan sökas hos länsstyrelsen och går framför allt till kommuner, föreningar och andra ideella organisationer. Stödet är avsett att framför allt stödja åtgärder som minskar belastningen av näringsämnen fosfor och kväve, vilka bidrar till övergödning av våra hav. Just övergödning anses vara ett av de allra största problemen i Östersjön. LOVA-stödet kan även ges till åtgärder för säkrare hantering av fritidsbåtsbottnar i syfte att minimera spridning av miljöfarliga ämnen till vattenmiljön. Stödet är mycket uppskattat och har bidragit till att stimulera kreativa och kostnadseffektiva initiativ.

I dag är det svårt för de flesta avloppsreningsverk att bryta ned rester av läkemedel och ta hand om mikroplaster och andra farliga ämnen. Det leder till en skadlig påverkan på miljön, våra hav och vatten. Moderaterna satsade tillsammans med Kristdemokraterna i budgeten för 2019 på att stödja investeringar i avancerad reningsteknik, i syfte att avskilja bland annat läkemedelsrester och mikroplaster. Det är en satsning som vi vill fortsätta och vi förväntar oss att regeringen tar krafttag mot detta i överensstämmelse med riksdagens tillkännagivande.

För att effektivisera arbetet med levande och hav och rent vatten behöver relevanta miljömyndigheter i ökad grad samordna och samverka kring sin insamling och hantering av verksamhets- och forskningsdata. I dag är uppgifterna inte alltid möjliga att överföra digitalt mellan myndigheter utan måste många gånger matas in manuellt. Detta leder till onödiga kostnader och effektivitetsförluster.

Samma sak gäller för de mål som finns för den akvatiska miljön. Det behövs tydligare prioriteringar mellan de ibland överlappande och ibland motstridiga mål som har ställts upp.

## Minska mängden marint skräp

Marint skräp har blivit ett allt större problem. 5–13 miljoner ton skräp hamnar i våra hav varje år. Det får allvarliga konsekvenser för såväl djur som människa. Den största andelen av det marina skräpet utgörs av plastavfall som naturen inte klarar av att omhänderta. Istället bryts plasten ner till mikropartiklar, så kallad mikroplast. Dessa partiklar är i sig ofta giftiga och fungerar dessutom som magneter för andra miljögifter. Partiklarna äts av bland annat plankton som i sin tur äts av fisk och skaldjur och fortsätter på så sätt uppåt i näringskedjan tills vi människor får i oss plasten. Det innebär ett allvarligt hot mot allt liv i haven. Mer än en miljon fåglar och 100 000 däggdjur dör varje år världen över efter att ha fastnat i eller ätit plast som de hittat i havet. Värst drabbat i Sverige är västkusten, där stora mängder avfall flyter upp på land. De drabbade kommunerna tar stort ansvar, vilket är både krävande och mycket kostsamt. Det marina skräpet är dessutom ett stort problem för såväl boende som det lokala näringslivet, inte minst för fisket och turistnäringen.

Idag vilar ansvaret för att omhänderta det marina skräpet på kommunerna, men vi i Moderaterna anser att bättre stöd bör ges både till berörda kommuner och till de många frivilliga initiativ som tas i arbetet mot det marina skräpet. Därför bör LOVA-stödet breddas till att även gälla åtgärder som syftar till att minska problemen med marint skräp samt mikroskräp. Konkret kan detta exempelvis innebära stöd till lokala strandstädningsinitiativ, kommunala samverkansprojekt och framtagandet av lokala åtgärdsplaner för att minska tillförseln av mikroplaster till våra hav.

Åtgärder för att minska det marina skräpet behöver vidtas nationellt, men även på EU-nivå och internationellt. Mycket av det marina skräpet flyter i land i Sverige på grund av vårt geografiska läge och vår långa kustlinje. Det innebär att Sverige tar en stor del av notan för att minska det marina skräpet, trots att det främst härrör från andra länder. Därför bör regeringen vara pådrivande för att kostnaderna för det marina skräpet fördelas mer rättvist inom EU och internationellt.

## Övergödning

Stora delar av landets sjöar, vattendrag och havsområden har fortsatta problem med övergödning. Fosfor och kväve är näringsämnen som visserligen förekommer naturligt i miljön, men till följd av mänsklig aktivitet kan halten av dessa näringsämnen öka kraftigt och orsaka övergödning. Näringsämnena kan nå miljön via utsläpp av kväveoxider till luft från exempelvis biltrafik, sjöfart eller kraftverk eller genom läckage från jordbruket samt via utsläpp från avloppsreningsverk och industrier. De åtgärder som hittills har vidtagits för att minska utsläppen av näringsämnen har gett resultat. Även om läckaget av näringsämnen exempelvis från det svenska jordbruket kraftigt har minskat så finns näringsämnena kvar under lång tid. Dessutom sker fortfarande omfattande tillförsel från andra Östersjöländer. Övergödningen är därför fortfarande ett stort problem, och redan utsläppta näringsämnen skapar eftersläpning i motåtgärderna. Fler än hälften av världens största områden med döda bottenar finns i Östersjön, på en sammanlagd yta större än Danmark. I Moderaternas och Kristdemokraternas budget för 2019 förstärkte vi LOVA-bidragen för att minska övergödningen och vi vill fortsätta att prioritera det arbetet också nästa år. Insatserna får effekt och halterna av fosfor och kväve går långsamt ner, vilket innebär att Östersjön långsamt håller på att friskna till. Nu är det helt avgörande att regeringen fortsätter att prioritera arbetet mot övergödning för att den positiva utvecklingen ska hålla i sig.

För att minska övergödningen krävs internationellt samarbete med lokala åtgärder. Alla utsläppskällor måste minska och för att nå detta mål krävs gemensamma ansträngningar. Därför är det glädjande att samtliga länder runt Östersjön genom Helcoms Baltic Sea Action Plan har åtagit sig att till 2021 minska utsläppen av näringsämnen. För att Sverige ska kunna bidra till minskade utsläpp bör LOVA-bidraget, som har visat sig vara en effektiv åtgärd, fortsätta. LOVA har redan stimulerat många positiva miljöåtgärder, såsom förbättring av avlopp, båtbottentvätt och sugtömningsstationer för fritidsbåtar. Fler insatser behövs också för att minska mängden syrefria bottenar, vilka uppstår till följd av övergödning.

Att värna och etablera nya våtmarker är av stor vikt för att gynna biologisk mångfald och för att minska övergödning. I synnerhet hjälper det till att rena bort kväve men det bidrar också till inlagring av grundvatten. Ytterligare en åtgärd som visat sig vara effektiv, framförallt på den svenska västkusten, är musselodlingar. Musslorna filtrerar vattnet i kustområden och när de sedan skördas avlägsnas kväve och fosfor ur havsmiljön. För att förenkla etableringen av bland annat musselodlingar bör en översyn av strandskyddsreglerna genomföras, och vi förväntar oss att regeringen snarast agerar på det tillkännagivande angående strandskyddet som riksdagen redan gett regeringen. Förutsättningarna för algplanteringar bör också vara goda.

## Försurning och klimatförändringar

Försurning av sjöar och vattendrag har länge varit ett känt miljöproblem. I kraftigt försurade sjöar påverkas känsliga djur och växter som inte kan anpassa sig till de nya förhållandena. Värst drabbat är sydvästra Sverige inklusive Blekinge och Örebro län, där nästan hälften av alla sjöar var försurade år 2010. Dessbättre har andelen försurade sjöar i Sverige minskat över tid, från 17 procent år 1990 till 10 procent år 2010. Den positiva trenden beror delvis på att utsläppen av svavel och kväve har minskat kraftigt i Europa under de senaste 25 åren. Nedfallet av försurande svavel har till exempel minskat med 80 procent under perioden, och minskningen har varit störst i Sydsverige. Dessutom har försurade sjöar under flera år behandlats med kalk för att höja pH-värdet, med goda resultat.

Däremot ser vi nu en ökning av försurade hav. Det beror på att halten av koldioxid i atmosfären ökar. När koldioxid löses i havsvatten bildas kolsyra, vilket leder till att pH-värdet sjunker och havet blir surare. FN:s klimatpanel, Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC), konstaterar att världshaven har tagit upp 30 procent av koldioxidutsläppen orsakade av människan.

Försurningen av världshaven förväntas få stora konsekvenser för marina organismer, ekosystem och den biologiska mångfalden. Forskare varnar för att exempelvis korallreven, som utgör mycket känsliga ekosystem, kommer att påverkas negativt av att pH-värdet i vattnet sjunker. Eftersom försurningen av världshaven är ett relativt nyupptäckt problem finns inte tillräckligt mycket forskning på hur den kommer att påverka marina ekosystem.

Moderaterna föreslår därför ett fortsatt stöd till Formas för mer forskning kring den marina miljön och den biologiska mångfalden i våra hav och vatten.

## Säkert dricksvatten

I Sverige förväntar vi oss rent vatten och säkert dricksvatten. Vattnet är en av våra absolut viktigaste resurser. Redan nu förekommer exempelvis läkemedelsrester och andra kemikalier i våra vattendrag. Därför är det avgörande att vi kontinuerligt skaffar oss mer kunskap om hur dessa ämnen påverkar både människa och miljö. För att minimera mängden bevisat skadliga ämnen som når naturen via vårt avloppsvatten krävs både förebyggande insatser, så kallade uppströmsåtgärder, som rening av vatten, så kallade nedströmsåtgärder.

Alliansregeringen gjorde viktiga satsningar på att främja avancerad rening av avloppsvatten i syfte att långsiktigt trygga vårt dricksvatten och säkerställa att det är fritt från skadliga halter av läkemedelsrester och andra svårbehandlade föroreningar. Problemen med kemikalier i dricksvattnet blir bara större, och nuvarande regering bör därför vidta åtgärder för att hejda utvecklingen. Moderaterna vill därför även fortsatt prioritera att utöka den verksamhet Havs- och vattenmyndigheten utför idag för att möjliggöra fler projekt för avancerad vattenrening.

Alliansregeringen tillsatte Dricksvattenutredningen år 2013 i syfte att identifiera potentiella utmaningar för att säkra den svenska dricksvattenförsörjningen. Utredningens slutbetänkande presenterades år 2016. Där lyftes flera frågor kopplade till exempelvis krisberedskap, underhåll av infrastruktur för dricksvatten, arbetet med vattenskyddsområden samt statlig styrning, regionalisering och mellankommunal samverkan. Utredningen poängterade också att ett säkert försörjningssystem för dricksvatten är en

förutsättning för att samhället ska kunna fungera. Därför bör regeringen med stöd av Dricksvattenutredningen vidta åtgärder för att trygga den svenska dricksvattenförsörjningen på både kort och lång sikt.

I budgeten för 2019 föreslog Moderaterna och Kristdemokraterna ett nytt stöd till lokala initiativ och investering i ny teknik och för medfinansiering av åtgärder för att trygga tillgången till vatten och för att motverka effekter av torka. Åtgärderna kan omfatta inventering av befintliga vattentäkter, nya brunnar och vattensnål teknik, men även långsiktiga åtgärder som vattenverk, anläggning av vattenmagasin och våtmarker. Den här satsningen vill Moderaterna fortsätta.

Sverige ska även i fortsättningen ha säkert vatten av god kvalitet. I de områden där dricksvattentäkter finns ska skyddet av täkterna vara anpassat till de lokala förhållandena. Ett vattenskyddsområdes förutsättningar och riskbild varierar av naturliga orsaker beroende på var i landet området är beläget och vilka närliggande verksamheter som finns. Vi anser därför att det bör finnas flexibilitet i utformningen av olika vattenskyddsområden. Regeringen bör vidta åtgärder så att vattenskyddsområden kan utformas på olika sätt för att bättre ta hänsyn till lokala förutsättningar och risker.

## Tydliggör ansvaret vid oljeutsläpp

När en allvarlig händelse som ett oljeutsläpp inträffar måste ansvarsfördelningen vara tydlig, och respektive aktörs roll och uppgifter bör vara väl definierade. Enligt miljölagstiftningen vilar ansvaret för att vidta avhjälpande insatser på verksamhetsutövaren. I samband med ett oljeutsläpp så är det i normalfallet det ansvariga rederiet som är att betrakta som verksamhetsutövaren. Det kan dock ta tid att juridiskt klargöra ansvarsförhållandet, om det över huvud taget är möjligt. Av miljöhänsyn kan dock saneringsarbetet självfallet inte invänta långdragna juridiska processer. Därför har praxis blivit att kommunen tar ansvar för saneringen, trots att den enligt lagstiftningen bör genomföras av verksamhetsutövaren. Tidigare utredningar har även visat att det är oklart vilken typ av stöd kommunerna kan förvänta sig av berörda myndigheter såsom Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) och Havs- och vattenmyndigheten (HaV). Därför bör regeringen se över miljöbalken i syfte att förtydliga ansvaret för oljesanering så att saneringsarbeten kan påbörjas snarast möjligt.

## Särskilt känsliga ekosystem

Vissa områden i världens hav är hemvist åt särskilt känsliga ekosystem, och en del av dessa områden är därför skyddade. Det finns flera olika sorters skydd, exempelvis naturreservat, nationalparker och Natura 2000-områden. Beroende på vilken skyddsform ett område har gäller olika föreskrifter. För att minska påfrestningen på de marina skyddsområdena bör regeringen verka för att fartygsrutter i sådana områden ändras i större utsträckning än i dagsläget. Dessutom bör regeringen verka för att det i marina naturreservat upprättas planer för att säkerställa att de mål som sätts för reservaten faktiskt bevakas och uppnås. Moderaterna är positiva till att planerna kan ske genom så kallad samförvaltning som vid Koster.

I samhället finns för närvarande ett relativt stort fokus på enskilda avlopp. Regeringen framförde till exempel i maj 2017 att de vill öka takten i att åtgärda och byta ut

dåliga avlopp. Men det finns flera viktiga aspekter som måste vägas in då det gäller enskilda avlopp och som regeringen borde ta ad notam.

Uppskattningsvis finns det cirka 900 000 avlopp i Sverige som inte är kopplade till ett kommunalt va-nät. 300 000 av dessa bedöms vara i stort behov av ny rening. Kostnaden för att åtgärda ett enda av de avloppen är hög och ligger i häradet 70 000–150 000 kronor. Om vi räknar med att de 300 000 avloppen renoveras till en kostnad av 70 000 kronor vardera blir det totala beloppet 21 miljarder kronor. Det är således ansevärd belopp. Nyttan för miljön motsvarar dock på inga sätt de enorma kostnaderna. Enligt beräkningar som HaV har sammanställt utgör de enskilda avloppen en fosforbelastning på i storleksordningen 6 procent. Det blir därmed lätt absurt om staten sätter regler som tvingar enskilda fastighetsägare att investera minst 21 miljarder kronor för en miljöpåverkan som endast utgör 6 procent. Därför bör det finnas ett skälighetskrav där kostnaden för att åtgärda enskilda avlopp måste stå i rimlig proportion till den miljövinst som uppnås.

## Stranderosion och strandfodring

Stranderosion är nednötning och transport av landmassor ut i havet, och den innebär i vissa fall förlust av land, byggnader och infrastruktur. Det kan leda till enorma kostnader både för samhället som helhet och för drabbade privatpersoner. Stora och unika naturvärden riskerar att förstöras och den för kustkommunerna viktiga turistnäringen hotas. I Sverige har framför allt områden i Skåne, Blekinge, Småland och Halland drabbats. Stranderosionen har till stor del naturliga förklaringar och kustlinjen förändras ständigt, men mänskliga aktiviteter kan rubba jämvikten mellan naturliga processer och bidra till att erosions-skadorna blir större än de annars skulle ha varit.

För att motverka stranderosion finns möjlighet att återföra sand som erosionen tagit med sig från stränderna ut till havs. Metoden kallas strandfodring och används flitigt i övriga Europa och Nordamerika. Den har hög miljöhänsyn och bör självfallet också kunna användas i Sverige. Att få tillstånd för strandfodring är dock komplicerat, framförallt på grund av den dubbla miljöprövningen som sker både mot miljöbalken och mot lagen (1966:314) om kontinentalsockeln. Lagstiftningen är utformad så att olika myndigheter och departement behandlar olika delar av en ansökan om strandfodring, men tyvärr saknas ett övergripande samordningsansvar. Det går inte heller att hitta en röd tråd i olika berörda myndigheters bedömningar. Om samtliga myndigheter ändå skulle vara överens och miljödomstolen ger sitt tillstånd skall regeringen i slutändan pröva hela projektet mot lagen om kontinentalsockeln. Regeringen överprövar således miljödomstolens beslut. Detta förfarande är inte långsiktigt hållbart. Därför bör regeringen genomföra en översyn för att säkerställa att antalet inblandade instanser minskas och att hanteringen effektiviseras vid ansökan om strandfodring. Det finns också skäl för regeringen att överväga att ge lämplig statlig myndighet ett övergripande ansvar att hantera frågan om stranderosion, eftersom frågan kan anses vara av nationellt intresse och därför inte enbart är en kommunal fråga.

## Internationellt samarbete

Havet är vår gemensamma angelägenhet; varken en kommun eller ett land kan ensamt hantera problemen som exempelvis marint skräp och försurning ger upphov till. Haven

påverkas av alla som på olika sätt använder dem. För en god och livskraftig havsmiljö krävs, precis som i många andra miljöfrågor, internationellt samarbete.

Östersjöländernas miljöministrar och EU-kommissionen beslutade 2007 att inom ramen för Helcom (Helsingforskommissionen) fastställa en gemensam åtgärdsplan, Baltic Sea Action Plan (BSAP), för Östersjön, Öresund och Kattegatt. Målet för planen är att nå god ekologisk status till år 2021. Helcom presenterade sommaren 2017 en rapport som utvärderade Östersjöns status under perioden 2011–2015. Rapporten visade bland annat att 95 procent av Östersjöområdet fortfarande lider av övergödning. Även förhöjda nivåer av farliga ämnen pekades ut som ett nyckelproblem. Det är nödvändigt att förbättra det gemensamma Östersjöarbetet. Redan förra året förstärkte vi det regionala arbetet i Östersjön, men också i Västerhavet för att minska miljöpåverkan från sjöfarten, minska övergödningen och nedskräpningen samt förekomsten av mikroplaster. Den satsningen måste fortsätta.

Inom den regionala havsmiljökonventionen för Nordostatlanten, Ospar, antogs 2014 en regional åtgärdsplan avseende marint skräp, och inom Helcom antogs en motsvarande plan under 2015. Vidare ska även EU anta en åtgärdsplan som ett led i genomförandet av EU:s havsmiljödirektiv. Det är viktigt att Sverige prioriterar arbetet i dessa sammanhang för att minska övergödningen, det marina skräpet och genomförandet av EU:s havsmiljödirektiv, så som riksdagen har uppmanat regeringen att göra i ett tillkännagivande. Internationella samarbeten är en förutsättning för att på riktigt få bukt med miljöproblemen, såväl i hav och luft som på land.

Även EU utgör en viktig del i havsmiljöarbetet. Genom framför allt ramdirektivet för vatten, havsmiljödirektivet, havsplaneringsdirektivet, badvattendirektivet, nitratdirektivet, avloppsvattendirektivet och art- och habitatdirektivet har man fastställt kvalitetskrav som ska uppnås i EU, tillsammans med begränsningar och skyddsåtgärder.

*Louise Meijer (M)*

*John Widegren (M)*

*Betty Malmberg (M)*

*Marléne Lund Kopparklint (M)*